

[Undervisningsministeren.]

Det ærede medlem rejste spørgsmålet om, hvordan den skadelidte stat kan begære standsning af bistand, der ydes af en ikke-nordisk stat. Hertil må jeg svare, at overenskomsten overhovedet kun omfatter bistand fra ikke-nordiske stater, hvis denne bistand formidles af Den internationale Atomenergi Organisation. Denne bistand formidles af atomenergiorganisationen i samråd med den begærende stat og kan på den begærende stats ønske på et hvilket som helst tidspunkt bringes til ophør ved en skriftlig meddelelse til den myndighed, der af den internationale organisation er udpeget som kompetent, og det vil sige generaldirektøren.

Endelig spurgte det ærede medlem om, hvorledes konflikten løses, hvis det skadelidte land ønsker den bistand, der ydes efter overenskomsten, bragt til ophør. I så tilfælde skal det skadelidte land, som det fremgår af artikel X, stk. 3, rådføre sig med den bistående part, det vil sige enten et af de kontraherende lande eller atomenergiorganisationen. Det ærede medlem spurgte i denne forbindelse om, hvad der skulle ske, hvis det skadelidte land ønsker bistanden afviklet hurtigere, end den bistående part ønsker at gennemføre afviklingen. En sådan meningsforskellighed vil vel oftest kunne løses ved forhandling, men skulle dette undtagelsesvis ikke være tilfældet, foreligger der en tvistighed vedrørende gennemførelsen af overenskomsten, og en sådan tvistighed må i sidste instans afgøres ved voldgift efter reglerne i artikel IX.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 131 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet undervisningsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om foretagelse af visse ekspropriationer m. v.

(Lovforslaget (nr. 101) findes i tillæg A. sp. 1269, fremsættelsen i tidenden sp. 3221).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Aage Knudsen: Det foreliggende lovforslag, der bemyndiger ministeren for offentlige arbejder til på statsbanernes, post- og telegrafvæsenets og de koncessionerede telefonselskabers vegne, hvis det er nødvendigt for at udføre arbejder, hvortil der er givet bevilling på den kommende finanslov for 1964-65, at erhverve arealer, eventuelt ved ekspropriation, er enslydende med den lov, som er gældende for indeværende finansår og giver ikke anledning til særlige bemærkninger. Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Conrad Kofoed: Det lovforslag, vi behandler, svarer nøje til det lovforslag om ekspropriationer, vi havde for i fjor, og som blev vedtaget. Det er rimeligt, at man har denne bemyndigelse ved statsbaneanlæg o. lign., selv om ekspropriationer er et ømtåligt spørgsmål. Nu er der et forslag til en ekspropriationslov, som ligger i et udvalg, og som skal give fastere rammer på dette område. Jeg kan på venstres vegne med baggrund i den motivering, den højtærede minister giver, tiltræde det foreliggende lovforslag uden udvalgsbehandling.

Hagen Hagensen: På det konservative folkepartis vegne kan jeg tilsige medvirken ved gennemførelse af det foreliggende lovforslag. Som det alt af ministeren er nævnt i fremsættelsestalen, må man regne med, at der i det kommende år vil blive skabt en permanent lovgivning på dette område, hvilket også kan være rimeligt. Da det altså må betragtes som formentlig sidste gang, vi skal have den årligt tilbagevendende ekspropriationslov, kan vi tilslutte os det foreliggende lovforslag.

Axel Sørensen: På det radikale venstres vegne kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag. Det drejer sig jo om en bemyndigelseslovgivning, som forlænges år efter år, indtil der kan forelægges et resultat af den nedsatte kommissions arbejde. Det har den højtærede minister for offentlige arbejder gjort for ca. en måneds tid siden; men da der er udsigt til, at dette arbejde ikke kan færdiggøres inden den 1. april, har